

Fremsat den 13. januar 2010 af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Grønland, når betalingsformidleren er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, en udsteder af elektroniske penge, en sparevirksomhed eller en filial af en tilsvarende udenlandsk virksomhed.

Stk. 2. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort, hvis

- 1) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, der giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser, og
- 2) pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Stk. 3. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler af beløb op til 7.500 kr., der foretages ved hjælp af elektroniske penge, som defineret i lov om finansiel virksomhed, hvis

- 1) der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 1.125 kr., eller
- 2) der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til 18.750 kr. inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 7.500 kr. inden for et kalenderår.

Stk. 4. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er forudbetalte og ikke overstiger 1.125 kr.

Stk. 5. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er efterbetalte, og

- 1) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, som giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser,

- 2) pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren, og
- 3) betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

§ 2. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, hvis

- 1) beløbet ikke overstiger 7.500 kr.,
- 2) modtagerens betalingsformidler er omfattet af lovgivningen om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, og
- 3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer gennem modtageren kan spore pengeoverførsler fra den juridiske eller fysiske person, som modtageren har indgået en aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på pengeoverførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne.

§ 3. Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. § 9, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når

- 1) det overførte beløb ikke overstiger 1.125 kr.,
- 2) overførslen gennemføres inden for Grønland,
- 3) organisationen er underlagt krav om regnskabsaflægning, og
- 4) organisationen er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.

Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på pengeoverførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne.

Stk. 3. Undtagelsen efter stk. 1 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflægning og ekstern revision eller

offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationen skal desuden give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de forhold, der er nævnt i 1. og 2. pkt., skal indberettes til Finanstilsynet.

§ 4. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler,

- 1) hvor betaler hæver kontanter fra sin egen konto,
- 2) hvor der foreligger en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, hvis den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person, der foretages med elektronisk cleared checks,
- 3) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter i Grønland,
- 4) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter i Danmark eller på Færøerne, eller
- 5) hvis betaler og modtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

Kapitel 2 Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) Betaler: En fysisk eller juridisk person, der er den kontohaver, som giver tilladelse til pengeoverførsel fra en konto eller, hvis der ingen konto er, en fysisk eller juridisk person, der bestiller en pengeoverførsel.
- 2) Modtager: En fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte endelige modtager af en pengeoverførsel.
- 3) Betalingsformidler: En fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester.
- 4) Mellembetalingsformidler: En betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel.
- 5) Pengeoverførsel: En transaktion, der udføres på betalers vegne gennem en betalingsformidler ad elektronisk vej med henblik på at stille midler til rådighed for modtager hos en betalingsformidler, uanset om betaler og modtager er en og samme person.
- 6) Batchfiloverførsel: En række individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet.
- 7) Entydig identifikator: En kombination af bogstaver, tal eller symboler fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen.

§ 6. Ved hvidvask skal i denne lov forstås hvidvask som defineret i § 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

§ 7. Ved finansiering af terrorisme skal i denne lov forstås finansiering af terrorisme som defineret i § 30 i kriminallov for Grønland, for så vidt angår handlinger omfattet af samme lovs § 28.

Kapitel 3

Forpligtelser for betalers betalingsformidler Fuldstændige oplysninger om betaler

§ 8. De fuldstændige oplysninger om betaler omfatter dennes navn, adresse og kontonummer. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og -sted, kundeidentifikationsnummer eller personnummer angives. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, skal betalingsformidleren i stedet for kontonummer anvende en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

§ 9. Betalingsformidleren skal sikre, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler.

Stk. 2. Før midlerne overføres, skal betalers betalingsformidler kontrollere alle oplysninger om betaler på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.

Stk. 3. Ved pengeoverførsel fra en konto kan kravet om kontrol betragtes som opfyldt, når

- 1) betalerens identitet er bekræftet i forbindelse med åbningen af kontoen, og de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, opbevares i henhold til forpligtelserne om opbevaring af identitetsoplysninger m.v. i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, eller
- 2) betaleren var kunde hos betalingsformidleren før denne lovs ikrafttræden, og de fuldstændige oplysninger indhentes på et passende tidspunkt på grundlag af en risikovurdering.

Stk. 4. Ved overførsler, der ikke foretages fra en konto, skal betalers betalingsformidler kun bekræfte oplysningerne om betaleren, hvis beløbet overstiger 7.500 kr., medmindre transaktionen gennemføres i flere operationer, der synes at hænge sammen, og som tilsammen overstiger 7.500 kr.

Stk. 5. Stk. 4 gælder ikke, hvis der er mistanke om, at overførslen har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, der er omfattet af underretningspligten i § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 6. Betalers betalingsformidler skal i 5 år opbevare registre, der indeholder de fuldstændige oplysninger om betaler ved en pengeoverførsel.

Pengeoverførsler inden for Grønland, mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne

§ 10. § 9, stk. 1, gælder ikke, når både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Grønland, og pengeoverførslen ledsages af betalerens kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Stk. 2. Undtagelsen i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, når både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Grønland, i Danmark eller på Færøerne.

Stk. 3. Hvis modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler til rådighed for modtagers betalingsfor-

midler inden for tre arbejdsdage efter, at anmodningen er modtaget.

Pengeoverførsler mellem Grønland og andre lande

§ 11. Pengeoverførsler, hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland, skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren.

Stk. 2. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Grønland, finder stk. 1 ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, hvis batchfilen indeholder disse oplysninger, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller en entydig identifikator.

Stk. 3. Befinder modtagers betalingsformidler sig i Danmark eller på Færøerne gælder samme regler, som hvis betalingsformidleren befandt sig i Grønland.

Kapitel 4

Forpligtelser for modtagers betalingsformidler

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

§ 12. Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system. Modtagers betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

- 1) Ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig i Grønland, de oplysninger, der kræves efter § 10.
- 2) Ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland, de fuldstændige oplysninger om betaler efter § 8 eller, hvis det er relevant, de oplysninger, der kræves efter § 17.
- 3) Ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland, de fuldstændige oplysninger om betaler efter § 8, dog kun i batchfiloverførslen og ikke de enkelte overførsler, der er samlet heri.
- 4) Uanset nr. 2 og 3 ved pengeoverførsler og batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark eller på Færøerne, alene de oplysninger, der kræves efter § 10.

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

§ 13. Hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at oplysninger, der kræves efter denne lov, mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren afvise overførslen eller udbede sig fuldstændige oplysninger om betaler.

Stk. 2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbin-

delsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes. Træffer modtagers betalingsformidler forholdsregler efter 1. pkt., skal Hvidvasksekretariatet i Grønland underrettes herom.

Risikobaseret vurdering

§ 14. Manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler skal indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en pengeoverførsel eller en lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt Hvidvasksekretariatet i Grønland skal underrettes herom i henhold til § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Registrering

§ 15. Modtagers betalingsformidler skal i 5 år opbevare registre, som indeholder de oplysninger, der er modtaget om betaleren.

Kapitel 5

Forpligtelser for mellembetalingsformidlere

Opbevaring af oplysninger om betaler med en overførsel

§ 16. Mellembetalingsformidlere skal sørge for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med overførslen.

Tekniske begrænsninger

§ 17. Stk. 3-6 finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland og mellembetalingsformidleren befinder sig i Grønland.

Stk. 2. Stk. 3-6 finder dog ikke anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark eller på Færøerne og mellembetalingsformidleren befinder sig i Grønland.

Stk. 3. Mellembetalingsformidleren kan anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger til at sende pengeoverførsler til modtagers betalingsformidler, uanset at de tekniske begrænsninger ikke gør det muligt, at oplysningerne om betaler kan følge med en pengeoverførsel, medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de oplysninger om betaler, der kræves efter denne lov, mangler eller er ufuldstændige.

Stk. 4. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de oplysninger om betaler, der kræves efter denne lov, mangler eller er ufuldstændige, må mellembetalingsformidleren kun anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette modtagers betalingsformidler om, at oplysningerne om betaler er mangelfulde eller ufuldstændige. Underretningen skal ske ved brug af et betalings- eller meddelelsesystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved brug af en anden procedure, der er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

Stk. 5. Hvis mellembetalingsformidleren anvender et betalingssystem med tekniske begrænsninger, skal mellembetalingsformidleren efter anmodning fra modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen stille alle modtagne oplysninger om betaler til

rådighed for modtagers betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.

Stk. 6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 3 og 4, skal mellem-betalingsformidleren i 5 år opbevare registre, der indeholder alle modtagne oplysninger.

Kapitel 6

Tilsyn og klageadgang

§ 18. Finanstilsynet påser, at betalingsformidlere i Grønland, som er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder eller en filial af en tilsvarende udenlandsk virksomhed, overholder denne lov.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte virksomheder og filialer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af denne lov.

§ 19. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 7

Sanktioner

§ 20. For forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 9, stk. 1, 2, 4 og 6, § 10, stk. 3, § 11, stk. 1, §§ 12, 13, 15 og 16,

samt § 17, stk. 4-6, kan der idømmes foranstaltning efter kriminallov for Grønland.

Stk. 2. Undlader en virksomhed eller person at opfylde den pligt, der påhviler dem efter § 18, stk. 2, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden, eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kapitel 5 i kriminallov for Grønland.

Kapitel 8

Ikrafttræden

§ 21. Loven træder i kraft den 1. juni 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 2, stk. 2, § 3, stk. 2, § 4, nr. 5, § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 12, nr. 4, og § 17, stk. 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Forordning om hvilke oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler
3. Indhold
 - 3.1. Lovens anvendelsesområde
 - 3.2. Forpligtelser for betaleres betalingsformidler
 - 3.3. Forpligtelser for modtagers betalingsformidler
 - 3.4. Forpligtelser for mellembetalingsformidler
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Forholdet til EU-retten
10. Høring
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget fastsætter, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, der afsendes og/eller modtages af betalingsformidlere i Grønland.

Lovforslaget skal medvirke til, at reglerne i Grønland om bekæmpelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme svarer til de regler, der gælder i Danmark.

Forslaget er et led i bekæmpelsen af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Et vigtigt redskab i den forbindelse er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. Formålet er at sikre, at oplysninger om betalere er tilgængelige til brug for efterforskning.

Loven finder anvendelse på betalingsformidlere i Grønland, når betalingsformidleren er et pengeinstitut, realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, en udsteder af elektroniske penge, en sparevirksomhed eller en filial af en tilsvarende grønlandsk eller udenlandsk virksomhed. Regulering af disse virksomheder er et rigsansliggende. "Naalakkersuisut" (Grønlands landsstyre) vil søge at få gennemført en landstingslov der indholdsmæssigt svarer til dette lovforslag. Landstingsloven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringen er et selvstyreansliggende, og som derfor ikke er omfattet af lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Det vil f.eks. være pengeoverførselsvirksomheder.

Forslaget indeholder krav om, at pengeoverførsler skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betalers navn, kontonummer og adresse eller f.eks. personnummer, hvis en pengeoverførsel skal sendes fra Grønland til en modtager i et land uden for Grønland. Denne forpligtelse

svarer til kravene til grænseoverskridende betalinger i den særlige anbefaling nr. VII udstedt af Financial Action Task Force (FATF) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Forordningen gælder direkte i Danmark, så lovforslaget skal udelukkende gælde for Grønland.

Hvis pengeoverførslen udelukkende sker inden for Grønland, stilles der kun krav om, at pengeoverførslen ledsages af oplysning om enten betalers kontonummer eller et andet identifikationsnummer. Lovforslaget skaber dermed mulighed for, at det eksisterende betalingssystem fortsat kan anvendes ved pengeoverførsler mellem Danmark og Grønland.

Når en pengeoverførsel inden for Grønland kun ledsages af begrænsede oplysninger, skal betalers betalingsformidler inden for tre dage kunne stille de fuldstændige oplysninger om betalers navn, adresse eller f.eks. personnummer til rådighed for modtagerens betalingsformidler.

Kravene finder ikke anvendelse på for eksempel pengeoverførsler, der foretages ved brug af kredit- eller debetkort, pengeoverførsler inden for Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser (girokort og indbetalingskort) eller ved overførsler til organisationer med et almennyttigt formål under visse betingelser.

2. Forordning om hvilke oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler (herafter forordning 1781/2006), har til formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Reglerne for, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, afhænger af, om pengeoverførslen sker inden for eller uden for Fællesskabet.

Som udgangspunkt skal betalingsformidleren medsende fuldstændige oplysninger om betalere og kontrollere alle oplysninger, før overførslen sker. Fuldstændige oplysninger omfatter betalers navn, adresse og kontonummer. Som alternativ til adresse kan betalers fødselsdato og -sted, personnummer eller kundeidentifikationsnummer angives. Som alternativ til kontonummer kan betalers betalingsformidler anvende en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betalere.

For pengeoverførsler inden for Fællesskabet er kravene til hvilke oplysninger, der skal medsendes, begrænsede. Dog skal betalers betalingsformidler på modtagers betalingsformidlers anmodning stille de fuldstændige oplysninger til rådighed.

Forordning 1781/2006 giver under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle overførsler til landsdele m.v., som ikke er medlemmer af Fællesskabet, på samme måde som indenlandske overførsler. Det betyder, at pengeoverførsler mellem f.eks. Danmark og Grønland kan nøjes med at indeholde ”begrænsede oplysninger” om betalere. Det er Kommissionen, som skal træffe beslutning om, at betalinger mellem Danmark og Grønland og mellem Grønland og Færøerne kan betragtes som indenlandske betalinger. Artikel 17, stk. 1, i forordningen angiver nogle forhold, som skal være opfyldt for, at Kommissionen kan give sin godkendelse. Det kræves således,

- 1) at Grønland er i valutaunion med Danmark,
- 2) at betalingsformidlere i Grønland deltager direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklings-systemer, og
- 3) at lovgivningen for Grønland kræver, at betalingsformidlere i Grønland anvender samme regler som fastsat i forordningen.

De første to betingelser er opfyldt, og dette lovforslag skal medvirke til, at den tredje betingelse opfyldes.

Danmark vil efter gennemførslen af denne lov meddele Kommissionen, at Grønland efterlever kravene i artikel 17, stk. 1. Kommissionen vil på denne baggrund træffe beslutning om, hvorvidt den godkender, at overførsler mellem Grønland og Danmark, og mellem Grøn-

land og Færøerne betragtes som indenlandske overførsler.

Loven indeholder bestemmelser, som ligestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og overførsler mellem Grønland og Færøerne med pengeoverførsler inden for Grønland. Disse bestemmelser sættes først i kraft af økonomi- og erhvervsministeren, når Danmark har modtaget godkendelse fra Kommissionen om, at overførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne kan betragtes som indenlandske overførsler.

Det betyder, at loven træder i kraft i to tempi. Hoveddelen af loven, som gennemfører de materielle regler i Forordning 1781/2006 træder i kraft 1. juni 2010. For at Kommissionen kan godkende, at overførsler mellem Danmark og Grønland og mellem Grønland og Færøerne kan betragtes som indenlandske overførsler, er det en betingelse at forordningens materielle regler er gældende i Grønland.

De bestemmelser i loven, som ligestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne med overførsler indenfor Grønland må først gennemføres efter, at Kommissionen har godkendt dette. Der er derfor indsat en ikrafttrædelsesbestemmelse i loven, som betyder, at økonomi- og erhvervsministeren kan sætte bestemmelserne i kraft umiddelbart efter godkendelse fra Kommissionen. Bestemmelserne kan således kun træde i kraft efter en godkendelse fra Kommissionen.

Forordning 1781/2006 stiller også krav om, at betalingsformidlere skal opbevare oplysninger om betalere i 5 år.

3. Indhold

3.1. Lovens anvendelsesområde

Loven skal finde anvendelse for pengeoverførsler, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Grønland.

En betalingsformidler er en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester. De betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder og filialer af tilsvarende danske, grønlandske og udenlandske virksomheder, da regulering af disse virksomhedstyper er et rigsansliggende. »Naalakkersuisut« (Grønlands landsstyre) vil gennemføre en landstingslov svarende til dette lovforslag. Landstingsloven skal omfatte de typer af betalingsfor-

midlere, for hvilke reguleringen er et selvstyreanliggende. Det er f.eks. pengeoverførselsvirksomheder, som f.eks. Western Union.

Hvor der er en mindre risiko for hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler giver forordning 1781/2006 mulighed for at undtage sådanne pengeoverførsler fra anvendelsesområdet. Det drejer sig om:

- 1) Pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort, forudsat at betalingsmodtageren, f.eks. en forretning har indgået aftale med sin betalingsformidler, f.eks. et pengeinstitut, om mulighed for betaling af varer og tjenesteydelser, og at overførslen kan spores tilbage til kortholder.
- 2) Pengeoverførsler ved hjælp af elektroniske penge under visse betingelser.
- 3) Visse pengeoverførsler foretaget ved hjælp af mobiltelefon, andet digitalt udstyr eller it-udstyr.
- 4) Visse pengeoverførsler ved brug af indbetalingskort på op til 7.500 kr. (1.000 euro).
- 5) Pengeoverførsler på op til 1.125 kr. (150 euro) til visse almennyttige organisationer.
- 6) Kontanthævninger fra egen konto.
- 7) Debetoverførsler efter tilladelse mellem to parter, hvis pengeoverførslen entydigt kan spores tilbage til betaler (f.eks. Betalingsservice).
- 8) Pengeoverførsler, der foretages med elektronisk clearede checks.
- 9) Betalinger til offentlige myndigheder.
- 10) Pengeoverførsler mellem betalingsformidlere, der handler for egen regning.

3.2. Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Som udgangspunkt skal betalers betalingsformidler sikre, at pengeoverførsler er ledsaget af fuldstændige oplysninger om betaler. Fuldstændige oplysninger omfatter betalers navn, adresse og kontonummer. Adresse og kontonummer kan dog erstattes af andre oplysninger, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Betalingsformidleren skal kontrollere alle oplysninger om betaler og opbevare registre, der indeholder de fuldstændige oplysninger om betaler i 5 år.

Pengeoverførsler inden for Grønland skal dog kun ledsages af betalers kontonummer eller anden entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Hvis modtagerens betalingsformidler anmoder om fuldstændige oplysninger, skal betalers betalingsformidler stille disse oplysninger til rådighed inden for 3 arbejdsdage.

3.3. Forpligtelser for modtagers betalingsformidler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, at pengeoverførsler er ledsaget af de oplysninger, som loven kræver. Hvis modtagers betalingsformidler bliver bekendt med, at oplysninger mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren afvise overførslen eller anmode om fuldstændige oplysninger om betaler. Sker det regelmæssigt, at en betalingsformidler undlader at levere de krævede oplysninger, skal modtagers betalingsformidler træffe visse forholdsregler, og underrette Hvidvasksekretariatet herom.

Manglende eller ufuldstændige oplysninger om en betaler skal desuden indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en transaktion er mistænkelig, og Hvidvasksekretariatet derfor skal underrettes herom i henhold til hvidvasklovgivningen.

Modtagers betalingsformidler skal opbevare modtagne oplysninger om betaler i et register i 5 år.

3.4. Forpligtelser for mellembetalingsformidler

Mellembetalingsformidlere skal sørge for at opbevare alle oplysninger, de modtager om en betaler, sammen med en pengeoverførsel. En mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel. Dette kan f.eks. være en korrespondentbank.

Lovforslaget indeholder desuden mulighed for, at en mellembetalingsformidler i Grønland ved videresendelse af pengeoverførsler fra betalingsformidlere uden for Grønland under visse forudsætninger kan anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget vil medføre øget tilsynsvirksomhed for Finanstilsynet, som skal føre tilsyn med overholdelse af loven. Den øgede tilsynsvirksomhed forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske og administrative omkostninger, da de betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, allerede er under Finanstilsynets tilsyn.

Forslaget medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Almennyttige organisationer opererer ikke med profit for øje og er derfor ikke erhvervsvirksomheder, men muligheden for at almennyttige organisationer kan modtage pengeoverførsler, uden at disse omfattes af loven, er betinget af, at

organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet. Registrering er forbundet med en mindre afgift.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at medføre administrative omstillingsbyrder og løbende byrder for de betalingsformidlere, der er omfattet af loven. Byrderne består dels i tilpasning af systemer og forretningsgange og dels ved den løbende overvågning af, om der er oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler. Disse forpligtelser er betalingsformidlere i Danmark allerede pålagt i medfør af forordning 1781/2006.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser, og det bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget medfører, at betalingsformidlere i forbindelse med pengeoverførsler som udgangspunkt skal indhente og kontrollere fuldstændige oplysninger (navn, adresse og kontonummer) om betalere (kunden). Det forventes i praksis at ske ved, at kunden skal legitimere sig overfor betalingsformidleren f.eks. ved at vise kørekort eller pas.

Det øgede krav om legitimation vurderes at være en mindre negativ administrativ konsekvens for borgerne. Det bemærkes, at kravet om betalingsformidlers kontrol anses for opfyldt, når pengeoverførslen sker fra en konto hos betalingsformidleren, når kontoen er åbnet i kundens navn, forudsat at kunden er legitimeret i forbindelse med åbningen af kontoen. For overførsler på op til 7.500 kr. (1.000 euro), der ikke sker via en konto, skal betalingsformidleren blot indhente oplysningerne, men ikke kontrollere dem.

Efter Kommissionens godkendelse vil de af lovens bestemmelser, som behandler pengeoverførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne som indenlandske pengeoverførsler, blive sat i kraft (se herom under pkt. 2). Det betyder, at pengeoverførslerne kan nøjes med begrænsede oplysninger. Det vil mindske de administrative konsekvenser for borgerne og de af loven omfattede virksomheder.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget fastsætter regler, der svarer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Forordningen er medtaget som bilag 1 til lovforslaget.

Forordning 1781/2006 giver under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle overførsler til landsdele m.v., som ikke er medlemmer af Fællesskabet, på samme måde som indenlandske overførsler. Det betyder, at pengeoverførsler mellem f.eks. Danmark og Grønland kan nøjes med at indeholde "begrænsede oplysninger" om betalere. Det er Kommissionen, som skal træffe beslutning om, at overførsler mellem Danmark og Grønland kan betragtes som indenlandske overførsler. Artikel 17, stk. 1, i forordningen angiver nogle forhold, som skal være opfyldt for, at Kommissionen kan give sin godkendelse. Det kræves således,

- 1) at Grønland er i valutaunion med Danmark,
- 2) at betalingsformidlere i Grønland deltager direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklings-systemer, og
- 3) at lovgivningen for Grønland kræver, at betalingsformidlere i Grønland anvender samme regler som fastsat i forordningen.

De første to betingelser er opfyldt, og dette lovforslag skal medvirke til, at den tredje betingelse opfyldes.

10. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Danmarks Nationalbank, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Den danske Fondsmæglerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerstyrelsen, Forbrugerrådet, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Færøernes Hjemmestyre, Grønlands Selvstyre, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Lokale Pengeinstitutter, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, PBS (Payment Business Services), PostDanmark, Real-kreditrådet, Regionale Bankers Forening, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet, Hvidvasksekretariatet Statsministeriet og Western Union.

Lovforslaget har i overensstemmelse med kapitel 5 i lov om Grønlands Selvstyre været forelagt Grønlands Selvstyre til udtalelse.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Den øgede tilsynsvirksomhed for Finanstilsynet forventes kun at medføre mindre økonomiske merudgifter, da de virksomheder, der er omfattet af loven allerede er under tilsyn.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Den øgede tilsynsvirksomhed for Finanstilsynet forventes ikke at medføre nævneværdige administrative omkostninger, da de virksomheder, der er omfattet af loven allerede er under tilsyn.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Almennyttige organisationer opererer ikke med profit for øje og er derfor ikke erhvervsvirksomheder, men muligheden for at almennyttige organisationer kan modtage pengeoverførsler, uden at disse omfattes af loven, er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet. Registrering er forbundet med en mindre afgift.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Betalingsformidlere i Grønland skal tilpasse systemer og forretningsgange og løbende overvåge, om der er oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler. Muligheden for, at almennyttige organisationer i Grønland kan modtage pengeoverførsler, uden at disse omfattes af loven, er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Øget krav om legitimation.
Forholdet til EU-retten	Forslaget fastsætter regler, der svarer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Forslaget medvirker til at opfylde et af kravene i artikel 17, med det formål at pengeoverførsler mellem Danmark og Grønland kan ligestilles med pengeoverførsler inden for Danmark.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1 svarer til artikel 3, stk. 1-5, i forordning 1781/2006.

Efter *stk. 1* er det pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Grønland, som er omfattet. En betalingsformidler er ifølge definitionen i forslaget til § 5, stk. 1, nr. 3, en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester. De betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge og sparevirksomheder samt filialer af tilsvarende danske, grønlandske og udenlandske virksomheder, da regulering af disse virksomhedstyper er et rigsanliggende. Det kræver tilladelse fra Finanstilsynet at udøve virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, udsteder af elektroniske penge og sparevirksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Grønlands landsstyre vil søge at få gennemført en landtingslov svarende til dette lovforslag. Landtingsloven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringer er et selvstyreanliggende. Det vil f.eks. være pengeoverførselsvirksomheder.

Stk. 2 undtager pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort under visse betingelser. Der skal være indgået en aftale mellem modtageren (f.eks. en forretning) og betalingsformidleren (f.eks. et pengeinstitut), der giver mulighed for at modtageren kan modtage betalinger fra kunder for levering af varer og tjenesteydelser med kredit- og debetkort. Et eksempel herpå kan være betaling af varer og tjenesteydelser med et Dankort, VISA-kort, MasterCard, EuroCard, eller et andet kredit- eller debetkort.

Det er endvidere en forudsætning, at pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, således at der er et bogføringsspor, der knytter pengeoverførslen og betalingskortet sammen. "Entydig identifikator" er defineret i forslaget til § 5, nr. 7.

Efter *stk. 3* undtages pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge til og med et beløb på 7.500 kr. (1.000 euro), hvis der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 1.125 kr. (150 euro), eller der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til og med 18.750 kr. (2.500 euro) inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 7.500 kr. (1.000 euro) inden for et kalenderår.

»Elektroniske penge« er defineret i § 308, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. de-

ember 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed. Ved elektroniske penge forstås herefter en pengeværdi, som er repræsenteret ved et krav på udstederen, der er lagret på et elektronisk medium. Elektroniske penge må ikke udstedes til overkurs og skal være anerkendt som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

Ifølge § 309 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, må udstedere af elektroniske penge ikke udstede elektroniske penge med en højere værdi end 2.250 kr. (300 euro). Af bemærkningerne til § 309 fremgår det, at beløbsgrænsen vil blive hævet i takt med udviklingen. Derfor foreslås det i dette lovforslag at fastholde den grænse på 7.500 kr. (1.000 euro), der er fastsat i forordning 1781/2006. Der findes for øjeblikket ingen udstedere af elektroniske penge hverken i Grønland eller i Danmark.

Efter *stk. 4* gælder loven med forbehold af stk. 3 ikke for pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse er forudbetalte og ikke overstiger 1.125 kr. (150 euro).

Stk. 5 indeholder en undtagelse, som betyder, at loven ikke finder anvendelse for efterbetalte pengeoverførsler via mobiltelefon, andet digitalt udstyr eller it-udstyr. Betingelserne for undtagelsen er de samme som nævnt i stk. 2, samt at betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge er sat i kraft ved kongelig anordning nr. 575 af 6. juni 1996 om ikrafttræden på Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, men ved tidspunktet for ikrafttræden af lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler forventes det, at den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvorfor der henvises hertil.

Til § 2

Forslaget til bestemmelsen i § 2 svarer til artikel 3, stk. 6, i forordning 1781/2006, som giver mulighed for at undtage indenlandske pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser på op til 7.500 kr. (1.000 euro) fra oplysningskravene om indbetalinger, jf. artikel 2, stk. 2, litra b, i forordningen. Undtagelsen vedrører eksempelvis visse giroindbetalinger og indbetalingskort.

Undtagelsesmuligheden er betinget af, at den person eller virksomhed, der formidler betalingen, er omfattet af kravene i hvidvasklovgivningen for Grønland.

Når der i lovforslaget henvises til lovgivningen om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, forventes det på tidspunktet for lovens ikrafttræden at omfatte følgende tre retsakter:

- 1) Den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009.
- 2) Den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, der forventes at træde i kraft den 1. juni 2010.
- 3) Landstingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme som det forventes, at Grønlands landsstyre vil gennemføre med ikrafttræden den 1. juni 2010.

Eksempelvis er grønlandske pengeinstitutter, omfattet af hvidvaskloven, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Derudover er det en betingelse, at betalingsmodtagerens betalingsformidler har mulighed for at spore pengeoverførslen tilbage til indbetaleren af beløbet. Det er derfor et krav, at der er en aftale mellem betalingsmodtageren og indbetaleren, der ved hjælp af oplysninger fra betalingsmodtageren gør det muligt at finde frem til indbetaleren. Inden en vare eller tjenesteydelse leveres, vil der derfor skulle foreligge en aftale mellem den, der betaler ydelsen (kunden), og den, der modtager betalingen (leverandøren).

Bestemmelsens stk. 2 sidestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne med indenlandske overførsler. Sidestillingen kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor bestemmelsen først kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse (se nærmere herom i pkt. 2 i de almindelige bemærkninger).

Til § 3

Forslaget til § 3, svarer til artikel 18 i forordning 1781/2006, hvorefter der gives mulighed for at undtage fra oplysningskravene om indbetaler ved pengeoverførsler på op til 1.125 kr. (150 euro) til organisationer med et almennyttigt formål. Bestemmelsen er begrundet ud fra et hensyn om ikke at opstille unødige hindringer for, at organisationer med et almennyttigt formål kan

modtage bidrag, selv om kravet om afsenderidentifikation ikke er opfyldt.

Undtagelsen i § 3 gælder alene organisationer med almennyttige formål i Grønland. Dette omfatter f.eks. hjælpeorganisationer, organisationer med religiøse og uddannelsesmæssige formål samt sportsklubber. Bestemmelsen giver hjælpeorganisationerne mulighed for fortsat at kunne tilrettelægge indsamlingskampagner på en måde, så bidrag ikke skal afvises alene på grund af manglende afsenderidentifikation.

Undtagelsen forudsætter efter *stk. 1, nr. 3 og 4*, at den pågældende organisation er underlagt krav om regnskabsaflæggelse, samt enten er undergivet ekstern revision eller offentligt tilsyn. Med kravet om at være underlagt regnskabsaflæggelse skal forstås, at organisationen enten som følge af lov eller som følge af sine vedtægter er underlagt et krav om at aflægge regnskab. Ved ekstern revision skal forstås, at revisionen gennemføres af en statsautoriseret eller registreret revisor. Bestemmelsen berører ikke organisationernes disponering over bidragene eller deres humanitære arbejde m.v.

Bestemmelsens stk. 2, sidestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne med indenlandske overførsler. Sidestillingen kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor bestemmelsen først kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse (se nærmere herom i pkt. 2 i de almindelige bemærkninger). Som betingelse for anvendelsen af undtagelsen i stk. 1 stilles der i *stk. 3* krav om, at organisationen skal lade sig registrere hos Finanstilsynet og dokumentere, at organisationen opfylder kravene om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller offentligt tilsyn.

Endvidere stilles der i *stk. 3*, krav om, at organisationen skal give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Det er oplysninger som navn, adresse og stilling, der skal gives om disse personer. Ændringer i de nævnte forhold skal indberettes til Finanstilsynet.

Kravene i *stk. 3*, er begrundet i, at Finanstilsynet ifølge artikel 18 i forordningen skal informere Kommissionen, hvis denne undtagelsesbestemmelse anvendes. Finanstilsynet skal endvidere give Kommissionen en liste over de organisationer, der er omfattet af undtagelsen, og oplyse navnene på de personer, som i sidste ende kontrollerer organisationen, samt forklare, hvordan listen opdateres.

Listen over registrerede organisationer vil blive offentligtgjort og løbende opdateret på Finanstilsynets hjemmeside dels til brug for de personer og virksomhe-

der, der udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier og dels til brug for myndigheder, der bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme.

Optagelse på listen er forbundet med en afgift, som skal erlægges til Finanstilsynet. Der er tale om en fast afgift pr. anmodning. Afgiften udgør kr. 900 i 2007-tal pr. anmodning. Afgiften reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 3 skal ses i sammenhæng med, at Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF) har udsendt særlige retningslinjer til forebyggelse af, at "non profit-organisationer" bruges som skalkeskjul for finansiering af terrorisme.

Til § 4

§ 4 opregner en række pengeoverførsler, der er undtaget fra loven. Bestemmelsen svarer til artikel 3, stk. 7, i forordning 1781/2006.

Efter nr. 1 undtages pengeoverførsler, hvor en betaler hæver kontanter fra sin egen konto.

Nr. 2 undtager pengeoverførsler, når der er en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, hvis den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person. Dette er f.eks. tilfældet for betalinger, der foretages gennem PBS.

Efter nr. 3 undtages elektronisk cleared checks.

Efter nr. 4 og 5 undtages pengeoverførsler til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for Grønland, Danmark og Færøerne. Nr. 5 kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor denne bestemmelse først sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse, jf. i øvrigt pkt. 2.

Endelig er pengeoverførsler mellem betalingsformidlere, der handler for egen regning, undtaget i nr. 6.

Til § 5

§ 5 indeholder definitioner af betaler, modtager, betalingsformidler, mellembetalingsformidler, pengeoverførsel, batchfiloverførsel og entydig identifikator, der er omfattet af loven. Definitionerne svarer til definitionerne i artikel 2, nr. 3-9, i forordning 1781/2006.

Til § 6

§ 6 indeholder en definition af, hvad der forstås ved hvidvask.

Bestemmelsen henviser til definitionen i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for grønland

ved kongelig anordning. Lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge er sat i kraft ved kongelig anordning nr. 575 af 6. juni 1996 om ikrafttræden på Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, men ved tidspunktet for ikrafttræden af lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler forventes det, at den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvorfor der henvises hertil. Definitionen af hvidvask findes i artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv).

Bestemmelsen beskriver, hvad udtrykket »hvidvask« dækker. Beskrivelsen tager udgangspunkt i hæleri- og bestemmelsen i kriminallovens § 111.

I grønlandsk ret omfatter det kriminalretlige hvidvaskbegreb ikke de hvidvaskhandlinger, der udføres af den, der har begået førforbrydelsen (f.eks. røveri), hvorimod dette er omfattet af direktivets hvidvaskbegreb, idet der er samme behov for at få underretninger til brug for kriminalitetsbekæmpelsen, hvad enten det er den oprindelige gerningsmand eller en tredjemand, der foretager hvidvaskhandlingen.

Definitionen i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning omfatter derfor også gerningsmandens egne dispositioner over udbyttet, der i dansk ret ikke foranstaltet som hæleri, fordi foranstaltning for førforbrydelsen udtømmende gør op med kriminalretsligt ansvar for også de senere tilknyttede dispositioner.

Beskrivelsen vedrører de forhold, som betalingsformidlerne skal være opmærksomme på. Spørgsmålet om hvilke former for hvidvask, der udløser en underretningspligt, er reguleret i § 7, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Til § 7

§ 7 definerer, hvad der ved loven skal forstås ved terrorisme og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen henviser til §§ 28 og 30 i kriminallov for Grønland.

Til § 8

Fuldstændige oplysninger

§ 8 svarer til artikel 4 i forordning 1781/2006.

For at kunne spore pengeoverførslen skal der sendes fuldstændige oplysninger om betalere sammen med pengeoverførslen til modtagers betalingsformidler. De fuldstændige oplysninger er navn, adresse og kontonummer. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og fødselssted, kundeidentifikationsnummer eller personnummer (CPR-nummer) anvendes. Hvis betalere ikke har noget kontonummer, kan en anden entydig identifikator anvendes. Det skal være muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren. Entydig identifikator er defineret i forslaget § 5, nr. 7.

Til § 9

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

§ 9 svarer til artikel 5 i forordning 1781/2006.

Det foreslås i *stk. 1*, at betalingsformidleren skal sikre, at pengeoverførslen ledsages af fuldstændige oplysninger om betalere.

Efter *stk. 2* skal betalingsformidleren kontrollere alle oplysningerne, før overførslen sker. Dette skal ske på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde. For personer, der ikke er hjemmehørende i Grønland kan et alternativ til personnummer (CPR-nummer) f.eks. være pasnummer eller kørekortnummer kombineret med oplysning om fødselsdato og fødselssted (fødselsdata) eller lignende entydig identifikationsnummer kombineret med fødselsdata. Oplysninger om fødselsdata er nødvendige af efterforskningsmæssige grunde. For virksomheder kan identifikationen af virksomheden bestå af navn, adresse og grønlandsk GER-nummer eller et andet nummer, der er egnet til at identificere virksomheden. For virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Grønland, kan lignende identifikation f.eks. være en anden form for identificerbart registreringsnummer.

Efter *stk. 3, nr. 1*, kan kravet om kontrol anses for opfyldt, når pengeoverførslen sker fra en konto, der er åbnet i kundens navn, forudsat at kunden er legitimeret i forbindelse med åbningen af kontoen, samt at oplysningerne opbevares i overensstemmelse med forpligtelserne om opbevaring af identitetsoplysninger m.v. i hvidvaskloven. Disse forpligtelser findes i § 23 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge er sat i kraft ved kongelig anordning nr. 575 af 6.

juni 1996 om ikrafttræden på Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, men ved tidspunktet for ikrafttræden af lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler forventes det, at den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvorfor der henvises hertil.

Efter *stk. 3, nr. 2*, kan kravet om kontrol anses for opfyldt, når kundeforholdet er etableret før lovens ikrafttræden, og de fuldstændige oplysninger indhentes på et passende tidspunkt på grundlag af en risikovurdering. Et passende tidspunkt kan f.eks. være, hvis kunden foretager væsentlige ændringer i sine aftaler med betalingsformidleren, og der derfor er kontakt med kunden. Muligheden for at kunne indhente de fuldstændige oplysninger på et passende tidspunkt, giver mulighed for at indpasse det i den løbende drift, således at de administrative byrder i forbindelse med lovforslaget bliver mindst mulige. Der skal dog altid foretages en risikovurdering, hvilket vil sige, at risikoen for hvidvask af udbytte og terrorfinansiering skal vurderes i forhold til den enkelte kunde. I risikovurderingen kan endvidere indgå det kendskab til kunden, som virksomheden har fået i det hidtidige kundeforløb.

I *stk. 4* undtages overførsler, der ikke sker fra en konto, for kontrol af oplysninger om betalere, hvis det overførte beløb ikke overstiger 7.500 kr. (1.000 euro). Betalingsformidleren skal have oplysninger om betalere, men betalingsformidleren skal ikke kontrollere disse oplysninger ved f.eks. at se dokumenter.

Bestemmelsen indføres for ikke at hindre betalingssystemets effektivitet, hvorfor der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke sker fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, skal pligten til at bekræfte oplysningerne om betalers identitet kun gælde for individuelle overførsler, der ikke sker fra en konto, og som overstiger 7.500 kr. (1.000 euro). Hvis der foretages flere overførsler for samme kunde og de samlede overførslers beløb ikke kendes på tidspunktet for den første overførsel, skal oplysningerne kontrolleres.

Stk. 5 fastsætter, at undtagelsen i *stk. 4* for beløb op til 7.500 kr. (1.000 euro) ikke gælder, hvis der foreligger en mistanke om, at en overførsel har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, der er omfattet af underretningspligten i § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig

anordning. Bestemmelsen gentager således det overordnede udgangspunkt, om at der skal kræves legitimation.

Lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge er sat i kraft ved kongelig anordning nr. 575 af 6. juni 1996 om ikrafttræden på Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, men ved tidspunktet for ikrafttræden af lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler forventes det, at den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvorfor der henvises hertil.

Af hensyn til efterforskningsmulighederne og bevis sikkerheden foreslås det i *stk. 6*, at de fuldstændige oplysninger om betalere skal opbevares i et register i 5 år efter en pengeoverførsels gennemførelse. Bestemmelsen tjener således en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Til § 10

Pengeoverførsler inden for Grønland

§ 10 svarer til artikel 6 i forordning 1781/2006. Efter artikel 6 behøver pengeoverførsler inden for Fællesskabets område kun at blive ledsaget af betalers kontonummer eller en entydig identifikator. Da Grønland ikke er medlem af EU kan denne bestemmelse kun finde anvendelse på pengeoverførsler indenfor Grønland og ikke hele Fællesskabet. Det betyder, at pengeoverførsler mellem Grønland og andre EU/EØS-lande skal ledsages af fuldstændige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at kravet i § 9 om, hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, ikke gælder for overførsler, hvor både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Grønland. Det er dog en betingelse, at pengeoverførslen ledsages af betalers kontonummer eller en anden entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Artikel 17 i forordningen giver mulighed for, at pengeoverførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne, kun skal ledsages af de begrænsede oplysninger. Dette kræver dog, at forordningens materielle regler er gældende i Grønland. Danmark vil derfor efter denne lovs ikrafttræden ansøge om Kommissionens godkendelse af, at overførsler indenfor kongeriget Danmark kun skal ledsages af begrænsede oplysninger

Ved ”betalingsformidler befinder sig i Grønland” forstås, at betalingsformidleren er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Det fremgår af forslaget til § 5, nr. 7, at der ved »entydig identifikator« forstås en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage en pengeoverførsel.

Stk. 2 sidestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne med indenlandske overførsler. Sidestillingen kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor bestemmelsen først kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse (se nærmere herom i pkt. 2 i de almindelige bemærkninger).

I *stk. 3* stilles krav om, at de fuldstændige oplysninger om betalere skal stilles til rådighed indenfor 3 arbejdsdage, hvis modtagers betalingsformidler anmoder om det.

Til § 11

Pengeoverførsler mellem Grønland og andre lande

§ 11 svarer til artikel 7 i forordning 1781/2006. Efter artikel 7 skal pengeoverførsler, hvor modtagerens betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet ledsages af fuldstændige oplysninger. I forhold til Grønland betyder det, at pengeoverførsler fra Grønland til andre EU/EØS-lande skal ledsages af fuldstændige oplysninger.

Stk. 1 stiller krav om, at pengeoverførslen skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren, når modtagerens betalingsformidler befinder sig uden for Grønland. Kravene til de fuldstændige oplysninger fremgår af forslaget til § 8.

Ved »befinder sig uden for Grønland« forstås, at betalingsformidleren ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen for Grønland.

Stk. 2 undtager fra kravet om fuldstændige oplysninger ved batchfiloverførsler, hvor modtagerens betalingsformidler befinder sig udenfor Grønland. Undtagelsen gør det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med flere individuelle overførsler. Disse overførsler skal kun indeholde betalernes kontonummer eller en entydig identifikator, hvis selve batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.

Stk. 3 sidestiller en betalingsformidler i Danmark eller Færøerne med en betalingsformidler på Grønland. Sidestillingen kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor bestemmelsen først kan sættes i kraft af økono-

mi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse (se nærmere herom i pkt. 2 i de almindelige bemærkninger).

Til § 12

Konstatering af manglende oplysninger om betalere

§ 12 svarer til artikel 8 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen stiller krav om, at modtagerens betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betalere i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system.

Efter *nr. 1* skal modtagerens betalingsformidler have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de oplysninger, der er nævnt i forslaget til § 10, om betalere, i tilfælde hvor betalers betalingsformidler befinder sig i Grønland.

Ved »betalingsformidler befinder sig i Grønland« forstås, at betalingsformidleren er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Efter *nr. 2* skal modtagerens betalingsformidler have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de fuldstændige oplysninger, der nævnes i forslaget til § 10 eller i givet fald de oplysninger, der nævnes i forslaget til § 17, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland.

Ved »befinder sig uden for Grønland« forstås, at betalingsformidleren ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen for Grønland.

For batchfiloverførsler i tilfælde hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland skal modtagerens betalingsformidler efter *nr. 3* have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de oplysninger, der er nævnt i forslaget til § 8, dog kun i batchfiloverførslen og ikke de enkelte overførsler, der er samlet heri.

I *nr. 4* sidestilles betalers betalingsformidler i Danmark eller på Færøerne med en betalingsformidler i Grønland. Sidestillingen kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor bestemmelsen først kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse (se nærmere herom i pkt. 2 i de almindelige bemærkninger). Det betyder, at når § 12, *nr. 4*, er sat i kraft, og et tilfælde er omfattet af *nr. 4*, finder reglerne i § 12, *nr. 2* og *3* ikke anvendelse på et sådant tilfælde.

Til § 13

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betalere

§ 13 svarer til artikel 9 i forordning 1781/2006.

Det følger af stk. 1, at hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at oplysninger om betalere enten mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren enten afvise overførslen eller udbede sig fuldstændige oplysninger om betalere.

I *stk. 2* stilles der krav om, at hvis en betalingsformidler regelmæssigt ikke leverer de krævede oplysninger om en betalere, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler. Dette kan ske ved, at der foretages en registrering på en intern statistik. Statistikken skal regelmæssigt vurderes, og der skal tages stilling til, om nogle af de registrerede betalingsformidlere skal have en advarsel eller om fremtidige pengeoverførsler skal afvises eller om samarbejdet med betalingsformidleren skal begrænses eller afsluttes. Hvis modtagers betalingsformidler sender en advarsel, fastsætter frister eller begrænser eller afslutter samarbejdet med en anden betalingsformidler, fordi denne betalingsformidler ikke regelmæssigt har leveret de krævede oplysninger, skal Hvidvasksekretariatet i Grønland underrettes. Hvidvasksekretariatet bliver oprettet i forbindelse med gennemførslen af hvidvaskreglerne i Grønland, og det forventes at komme til at høre under SKAT i Grønland.

Til § 14

Risikobaseret vurdering

§ 14 svarer til artikel 10 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen understreger, at manglende eller ufuldstændige oplysninger skal indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en pengeoverførsel eller lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt Hvidvasksekretariatet skal underrettes herom i henhold til § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge er sat i kraft ved kongelig anordning nr. 575 af 6. juni 1996 om ikrafttræden på Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, men ved tidspunktet for ikrafttræden af lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler forventes det, at den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme er sat i kraft for

Grønland ved kongelig anordning, hvorfor der henvises hertil.

Hvidvasksekretariatet bliver oprettet i forbindelse med gennemførelsen af hvidvaskreglerne i Grønland, og det forventes at komme til at høre under SKAT i Grønland.

Til § 15

Registrering

Af hensyn til efterforskningsmulighederne foreslås det i § 15, der svarer til artikel 11 i forordning 1781/2006, at modtagerens betalingsformidler skal opbevare modtagne oplysninger om betaler i et register i 5 år.

Bestemmelsen tjener en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Perioden på 5 år svarer til den almindelige frist for opbevaring af materiale efter § 10, stk. 1, i den danske bogføringslov og efter § 2, stk. 2, i den færøske lagtingslov om bogføring.

Til kapitel 5

Forpligtelser for mellembetalingsformidlere

Kapitel 5 svarer til kapitel IV i forordning 1781/2006 og fastsætter regler for mellembetalingsformidlere. En mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel, jf. definitionen i forslaget til § 5, nr. 4.

Til § 16

Opbevaring af oplysninger om betaler med en overførsel
§ 16 svarer til artikel 12 i forordning 1781/2006.

Efter bestemmelsen skal mellembetalingsformidlere sørge for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, bliver opbevaret sammen med overførslen.

Til § 17

Tekniske begrænsninger

§ 17 svarer til artikel 13 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen finder ifølge *stk. 1* anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland, og mellembetalingsformidleren befinder sig i Grønland.

Ved »befinder sig uden for Grønland« forstås, at betalingsformidleren ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen for Grønland.

Ved »mellembetalingsformidler« befinder sig i Grønland« forstås, at mellembetalingsformidleren er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Det følger af *stk. 2*, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig i Danmark eller på Færøerne og mellembetalingsformidleren befinder sig i Grønland. Dermed ligestilles betalers betalingsformidler i Danmark og på Færøerne med betalers betalingsformidler i Grønland. En ikrafttrædelse af bestemmelsen kræver en godkendelse fra Kommissionen, hvorfor bestemmelsen først kan sættes i kraft af økonomi- og erhvervsministeren efter Kommissionens godkendelse (se nærmere herom i pkt. 2).

Stk. 3 giver mellembetalingsformidleren mulighed for at anvende betalingssystemer, selv om disse har tekniske begrænsninger. Hvis de tekniske begrænsninger ikke gør det muligt at videregende alle de modtagne oplysninger om betaleren, skal mellembetalingsformidleren registrere disse oplysninger, jf. *stk. 5*.

En »teknisk begrænsning« kan f.eks. bestå i, at betalingssystemet ikke giver teknisk mulighed for at medsende alle oplysninger om betaler.

Det følger af *stk. 4*, at hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at oplysninger om betaler, der kræves efter dette lovforslag, enten mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren kun anvende betalingssystemer med tekniske begrænsninger, hvis mellembetalingsformidleren på anden måde gør modtagerens betalingsformidler opmærksom på, at der mangler eller er ufuldstændige oplysninger. Der skal på forhånd være aftalt en metode for, hvordan mellembetalingsformidleren giver en sådan meddelelse. Underretningen kan enten ske ved brug af et betalings- eller et meddelelssystem eller ved brug af en anden procedure, der er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

Anvender en mellembetalingsformidler et betalingssystem med tekniske begrænsning stiller *stk. 4* krav om, at mellembetalingsformidleren skal kunne stille alle modtagne oplysninger om betaler til rådighed inden for 3 arbejdsdage efter anmodning fra modtagerens betalingsformidler.

Ifølge *stk. 6* skal mellembetalingsformidleren i 5 år opbevare registre, der indeholder alle modtagne oplysninger i de tilfælde, der er nævnt i *stk. 3* og *4*.

Bestemmelsen tjener en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, muliggøre efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Perioden på 5 år svarer til den almindelige frist for opbevaring af materiale efter § 2, stk. 2, i den færøske lagtingslov om bogføring og efter § 10, stk. 1, i den danske bogføringslov.

Til § 18

Tilsyn

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet påser, at betalingsformidlere i Grønland, som er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder eller filialer af tilsvarende danske, grønlandske eller udenlandske virksomheder, overholder loven. Disse virksomhedstyper er allerede under Finanstilsynets tilsyn efter lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Stk. 1 skal ses i sammenhæng med artikel 15, stk. 3, i forordning 1781/2006, hvorefter de kompetente myndigheder effektivt skal overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes.

Det fremgår af *stk. 2*, at de i *stk. 1* nævnte virksomheder og filialer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelse af loven. Som tvangsmiddel kan Finanstilsynet pålægge tvangsbøder, jf. forslagens § 20, stk. 2.

Stk. 2 skal ses i sammenhæng med artikel 14 i forordning 1781/2006, hvorefter betalingsformidlere blandt andet fuldt ud og straks skal efterkomme anmodninger fra de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler og tilsvarende registreringer.

Til § 19

Klageadgang

Det foreslås at indføre en klageadgang til Erhvervsankenævnet, som er tilsvarende klageadgangen i Danmark. Både lov nr. 858 af 23. december 1987 om Industriministeriets Erhvervsankenævn samt bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994 om Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn gælder for Grønland, og det fremgår af både loven og bekendtgørelsen, at Erhvervsankenævnet kan behandle klager over afgørelser, i det omfang der er fastsat bestemmelse herom ved lov eller i henhold til lov. Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet i henhold til loven.

Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Til § 20

Det foreslås i *stk. 1*, at der bliver fastsat foranstaltning for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 9, stk. 1, 2, 4 og 6, § 10, stk. 3, § 11, stk. 1, §§ 12, 13, 15, 16, samt § 17, stk. 4-6. Foranstaltningen er som udgangspunkt bøde, men kan stige til fængsel i indtil 6 måneder under særligt skærpende omstændigheder. Ved særligt skærpende omstændigheder forstås særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser.

Det fremgår af *stk. 2*, at Finanstilsynet kan pålægge en person eller en virksomhed tvangsbøder, hvis personen eller virksomheden ikke giver de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af loven.

Efter *stk. 3* kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges kriminalretligt ansvar efter reglerne i 5. kapitel i den for Grønland gældende kriminallov.

Til § 21

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juni 2010.

Det følger af *stk. 2*, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af de bestemmelser, som behandler pengeoverførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne som indenlandske pengeoverførsler. Det vedrører følgende bestemmelser § 2, stk. 2, § 3, stk. 2, § 4, nr. 5, § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 12, nr. 4, og § 17, stk. 2.

Det betyder, at loven træder i kraft i to tempi. Hoveddelen af loven, som gennemfører de materielle regler i Forordning 1781/2006 træder i kraft 1. juni 2010. For at Kommissionen kan godkende, at overførsler mellem Danmark og Grønland og mellem Grønland og Færøerne kan betragtes som indenlandske overførsler, er det en betingelse at forordningens materielle regler er gældende i Grønland.

De bestemmelser i loven, som ligestiller overførsler mellem Grønland og Danmark og mellem Grønland og Færøerne med overførsler indenfor Grønland må først gennemføres efter at Kommissionen har godkendt dette. Der er derfor indsat en ikrafttrædelsesbestemmelse i loven som betyder, at økonomi- og erhvervsministeren kan sætte bestemmelserne i kraft umiddelbart efter godkendelse fra Kommissionen. Bestemmelserne kan således kun træde i kraft efter en godkendelse fra Kommissionen.

Bilag 1

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,¹⁾ efter proceduren i traktatens artikel 251,²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det indre marked. Terrorisme ryster selve grundlaget for vort samfund. Pengeoverførselssystemets sundhed, integritet og stabilitet og tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare gennem kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at tilsløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller overføre midler til terrorformål.

(2) For at lette deres kriminelle aktiviteter kan personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorhandlinger, forsøge at drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område indebærer, medmindre der på fællesskabsplan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør i kraft af deres omfang sikre, at særlig anbefaling VII om overførsler (SR VII) fra Den Finansielle Arbejdsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), oprettet på G7-landenes topmøde i Paris i 1989, gennemføres ensartet i hele Den Europæiske Union og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler kan gribe ind i betalingssystemernes funktion på fællesskabsplan og derfor skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

(3) I kølvandet på terrorangrebene i USA den 11. september 2001 betonedes Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde den 21. september 2001, at kampen mod terrorisme er et afgørende mål for Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd godkendte en handlingsplan for styrket politimæssigt og retsligt samarbejde med udvikling af internationale juridiske instrumenter mod terrorisme, forebyggelse af finansiering af terrorisme, styrket sikkerhed i luften og større overensstemmelse mellem alle relevante politikker. Denne handlingsplan blev revideret af Det Europæiske Råd efter terrorangrebet i Madrid den 11. marts 2004, og der tages nu i planen specifikt stilling til behovet for at sikre, at de retslige rammer, som Fællesskabet har skabt med henblik på at bekæmpe terrorismen og forbedre det retslige samarbejde, tilpasses, således at de svarer til de ni særlige anbefalinger vedrørende finansiering af terrorisme, som er vedtaget af FATF.

(4) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med henblik på at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001³⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002.⁴⁾ Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF⁵⁾ indeholder en række foranstaltninger med det formål at bekæmpe misbrug af det finansielle system til brug ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister og andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.

(5) For at skabe en fælles metode i den internationale kamp mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på fællesskabsplan tages højde for udviklingen på dette niveau, dvs. de ni særlige anbefalinger fra FATF, især SR VII og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf.

(6) Et særlig vigtigt redskab i forbindelse med forebyggelse, undersøgelse og opsporing af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. For at sikre, at oplysningerne om en betaler videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at pengeoverførsler ledsages af nøjagtige og nyttige oplysninger om betaleren.

(7) Bestemmelserne i denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.⁶⁾ For eksempel bør oplysninger, der indsamles og opbevares i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, ikke benyttes til kommercielle formål.

(8) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; det samme gælder for enhver fysisk eller juridisk person, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelssystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.

(9) Hvor der er en mindre risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, vil det være relevant at udelukke sådanne overførsler fra denne forordnings anvendelsesområde. Disse undtagelser bør omfatte kredit- eller debetkort, hævnning fra pengeautomater, direkte debitering, elektronisk cleared checks, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter og pengeoverførsler, hvor både betaleren og modtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn. Endvidere bør medlemsstaterne for at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika kunne vælge at lade elektroniske girobetalinger være undtaget, dog skal det altid være muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren. For de medlemsstater, der anvender undtagelsen for elektroniske penge i direktiv 2005/60/EF, bør den anvendes i henhold til denne forordning, forudsat at det pågældende beløb ikke overstiger 1000 EUR.

(10) Undtagelsen for elektroniske penge, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF⁷⁾, gælder elektroniske penge, uanset om udstederen af sådanne penge har dispensation i henhold til artikel 8 i nævnte direktiv eller ej.

(11) For ikke at hindre betalingssystemets effektivitet bør der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke er sket fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler, bør pligten til at bekræfte oplysningerne om betalerens identitet, såfremt pengeoverførslerne ikke finder sted fra en konto, kun håndhæves over for individuelle overførsler, som overstiger 1000 EUR, med forbehold af kravene i direktiv 2005/60/EF. Ved overførsler fra konti bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaler, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, så længe kravene i direktiv 2005/60/EF er overholdt.

(12) På baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001⁸⁾ og Kommissionens meddelelse om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked er det tilstrækkeligt at foreskrive forenklede oplysninger om betaleren sammen med pengeoverførsler inden for Fællesskabet.

(13) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Fællesskabet til lande uden for Fællesskabet indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren. De nævnte myndigheder bør kun have adgang til at bruge de fuldstændige oplysninger om betaleren, når de skal forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

(14) For at gøre det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med individuelle overførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet bør disse individuelle overførsler kun indeholde betalerens kontonummer eller en entydig identifikator, såfremt batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.

(15) For at kunne kontrollere, om pengeoverførslen indeholder de krævede oplysninger om betaleren og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner, bør modtagerens betalingsformidler have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om der mangler oplysninger om betaleren.

(16) Af hensyn til den mulige risiko for finansiering af terrorisme, som anonyme overførsler udgør, bør modtagerens betalingsformidler sættes i stand til at undgå eller afhjælpe situationer, hvor betalingsformidleren bliver opmærksom på, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige. I denne henseende bør der være mulighed for fleksibilitet, for så vidt angår omfanget af oplysninger om betaleren på et risikofølsomt grundlag. Desuden bør betalereens betalingsformidler fortsat være ansvarlig for, at oplysningerne om betaleren er nøjagtige og fuldstændige. Hvis betalingsformidleren har hjemsted uden for Fællesskabets område, bør der udøves større kundeforsigtighed i henhold til direktiv 2005/60/EF ved et grænseoverskridende korrespondentbankforhold med denne betalingsformidler.

(17) Har de nationale kompetente myndigheder udarbejdet retningslinjer, hvad angår forpligtelserne til enten at afvise samtlige overførsler fra en betalingsformidler, som regelmæssigt undlader at levere de krævede oplysninger om en betaler, eller til at tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes, bør sådanne retningslinjer bl.a. være baseret på konvergens med hensyn til bedste praksis, og bør ligeledes tage højde for, at den reviderede fortolkningsnote til SR VII fra FATF tillader tredjelande at fastsætte en tærskel på 1000 EUR eller 1000 USD vedrørende forpligtelsen til at sende oplysninger om betaleren, med forbehold af målsætningen om effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(18) Under alle omstændigheder bør modtagerens betalingsformidler udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, og denne betalingsformidler bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningsforpligtelsen i henhold til direktiv 2005/60/EF og de nationale gennemførelsesbestemmelser.

(19) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, uden at dette berører betalingsformidlerens forpligtelser til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.

(20) Indtil de tekniske begrænsninger, der kan forhindre mellembetalingsformidlere i at opfylde forpligtelsen til at videregive alle de modtagne oplysninger om betaleren, er fjernet, bør disse mellembetalingsformidlere registrere disse oplysninger. Sådanne tekniske begrænsninger bør fjernes, så snart betalingssystemerne er blevet opgraderet.

(21) Da det i forbindelse med efterforskning af straffesager kan forekomme, at det ikke er muligt at identificere de krævede data eller de involverede personer, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om betalere med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Denne periode bør være af begrænset varighed.

(22) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betaleren fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne befinder sig.

(23) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalere betalingsformidler er hjemmehørende, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betalere.

(24) På grund af den betydning, som tillægges bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i den nationale lovgivning fastlægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, der skal finde anvendelse ved overtrædelser af denne forordning.

(25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.⁹⁾ (26) En række stater og territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager iden pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem. For at undgå væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, der kan opstå som følge af anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.

(27) For ikke at hæmme bidrag til velgørenhedsorganisationer bør medlemsstaterne bemyndiges til at undtage betalingsformidlere på deres område fra at skulle indsamle, verificere, registrere eller sende oplysninger om betalere i forbindelse med pengeoverførsler på op til 150 EUR, der er foretaget på den pågældende medlemsstats område. Denne mulighed bør dog betinges af, at nonprofitorganisationer opfylder visse betingelser, således at medlemsstaterne kan sikre, at denne undtagelse ikke kan misbruges af terrorister for at dække over eller gøre det lettere at finansiere deres aktiviteter.

(28) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(29) For at fastlægge en sammenhængende metode ved bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør de væsentligste bestemmelser i denne forordning gælde fra samme dato som de relevante bestemmelser, der vedtages på internationalt plan -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes regler om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansiering af terrorisme«: levering eller indsamling af midler som defineret i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF
- 2) »hvidvaskning af penge«: enhver handling, som, hvis den er forsætlig, betragtes som hvidvaskning af penge i henhold til artikel 1, stk. 2 eller 3, i direktiv 2005/60/EF
- 3) »betalere«: enten en fysisk eller juridisk person, der er den kontohaver, som giver tilladelse til pengeoverførsel fra en konto, eller hvis der ingen konto er, en fysisk eller juridisk person, der bestiller en pengeoverførsel

- 4) »modtager«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte endelige modtager af en pengeoverførsel
- 5) »betalingsformidler«: en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester
- 6) »mellembetalingsformidler«: en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel
- 7) »pengeoverførsel«: en transaktion, der udføres på betalers vegne gennem en betalingsformidler ad elektronisk vej med henblik på at stille midler til rådighed for modtager hos en betalingsformidler, uanset om betaler og modtager er en og samme person
- 8) »batchfiloverførsel«: en række individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet
- 9) »entydig identifikator«: en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Fællesskabet.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort, såfremt:
 - a) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, der giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelserog
 - b) den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, når en medlemsstat vælger at anvende undtagelsen i artikel 11, stk. 5, litra d), i direktiv 2005/60/EF, medmindre det overførte beløb overstiger 1000 EUR.
4. Med forbehold af stk. 3 finder denne forordning ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller informationsteknologisk (it) udstyr, når disse overførsler er forudbetalte og ikke overstiger 150 EUR.
5. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er efterbetalte og opfylder følgende betingelser:
 - a) Modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, som giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser.
 - b) Den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betalerenog
 - c) betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF.
6. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler inden for en medlemsstat til en modtagers konto, der giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt
 - a) modtagerens betalingsformidler er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF

- b) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer via modtageren kan spore pengeoverførsler fra den fysiske eller juridiske person, der har indgået en aftale med modtageren om levering af varer eller tjenesteydelser

og

- c) det overførte beløb ikke overstiger 1000 EUR.

Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, underretter Kommissionen herom.

7. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:

- a) hvor betaler hæver kontanter fra sin egen konto
- b) hvor der foreligger en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, såfremt den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person
- c) der foretages med elektronisk cleared checks
- d) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat
- e) hvis både betaler og modtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR BETALERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 4

Fuldstændige oplysninger om betalere

1. De fuldstændige oplysninger om betalere omfatter dennes navn, adresse og kontonummer.
2. I stedet for adressen kan betalere fødselsdato og -sted, kundeidentifikationsnummer eller nationale personnummer angives.
3. Hvis betalere ikke har noget kontonummer, anvender betalingsformidleren i stedet en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betalere.

Artikel 5

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

1. Betalingsformidlerne sikrer, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betalere.
2. Før midlerne overføres, kontrollerer betalere betalingsformidler alle oplysninger om betalere på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.
3. Ved pengeoverførsel fra en konto kan kravet om kontrol betragtes som opfyldt, når
 - a) betalere identitet er bekræftet i forbindelse med åbningen af kontoen, og de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, opbevares i henhold til forpligtelserne i artikel 8, stk. 2, og artikel 30, litra a), i direktiv 2005/60/EF

eller

- b) betalere er omfattet af artikel 9, stk. 6, i direktiv 2005/60/EF.
4. Ved overførsler, der ikke foretages fra en konto, bekræfter betalere betalingsformidler imidlertid med forbehold af artikel 7, litra c), i direktiv 2005/60/EF kun oplysningerne om betalere, hvis beløbet overstiger 1000 EUR, medmindre transaktionen gennemføres i flere operationer, der synes at hænge sammen, og som tilsammen overstiger 1000 EUR.
 5. Betalere betalingsformidler opbevarer i fem år registre med de fuldstændige oplysninger om betalere ved en pengeoverførsel.

Artikel 6

Pengeoverførsler inden for Fællesskabet

1. Uanset artikel 5, stk. 1, gælder det, at såfremt både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Fællesskabet, skal pengeoverførsler kun ledsages af betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.
2. Såfremt modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler til rådighed for modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage fra modtagelsen af en sådan anmodning.

Artikel 7

Pengeoverførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet

1. Pengeoverførsler, hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren.
2. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Fællesskabet, finder stk. 1 ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder disse oplysninger, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller en entydig identifikator.

KAPITEL III

FORPLIGTELSE FOR MODTAGERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 8

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt ifølge reglerne i det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem. Denne betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

- a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig inden for Fællesskabet, de i artikel 6 krævede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, eller i givet fald de i artikel 13 krævede oplysninger
- og
- c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, dog kun i batchfiloverførslen og ikke i de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Artikel 9

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

1. Hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger mangler eller er ufuldstændige, afviser betalingsformidleren enten overførslen eller udbeder sig fuldstændige oplysninger om betaler. Under alle omstændigheder skal modtagers betalingsformidler overholde enhver gældende lovgivning eller administrativ bestemmelse om hvidvaskning

af penge og finansiering af terrorisme, især forordning (EF) nr. 2580/2001 og (EF) nr. 881/2002 og direktiv 2005/60/EF samt nationale gennemførelsesbestemmelser.

2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes.

Modtagers betalingsformidler indberetter dette til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 10

Risikobaseret vurdering

Modtagers betalingsformidler betragter manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler som en faktor ved vurderingen af, om en pengeoverførsel eller en lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt den i henhold til bestemmelserne i kapitel III i direktiv 2005/60/EF skal indberettes til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 11

Registrering

Modtagers betalingsformidler opbevarer i fem år registre over modtagne oplysninger om betaleren.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE FOR MELLEMBETALINGSFORMIDLERE

Artikel 12

Opbevaring af oplysninger om betaler med en overførsel

Mellembetalingsformidlere sørger for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Artikel 13

Tekniske begrænsninger

1. Denne artikel finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, og mellembetalingsformidleren befinder sig inden for Fællesskabet.

2. Medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, der umuliggør, at oplysningerne om betaler kan følge med en pengeoverførsel, til at sende pengeoverførslerne til modtagers betalingsformidler.

3. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, anvender mellembetalingsformidleren kun et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette modtagers betalingsformidler herom enten inden for et betalings- eller meddelelssystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved en anden procedure, forudsat at kommunikationsformen er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

4. Anvender mellembetalingsformidleren et betalingssystem med tekniske begrænsninger, stiller mellembetalingsformidleren efter anmodning fra modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af denne anmodning alle modtagne oplysninger om betaler til rådighed for denne betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.

5. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde opbevarer mellembetalingsformidleren registre over alle modtagne oplysninger i fem år.

KAPITEL V

ALMINDELIGE FORPLIGTELSE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 14

Samarbejdsforpligtelser

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de befinder sig, fuldt ud og straks anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger om betaler, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og tilsvarende registreringer.

Disse myndigheder må med forbehold af national strafferet og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder udelukkende anvende oplysningerne med det formål at forebygge, undersøge eller opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 15

Sanktioner og overvågning

1. Medlemsstaterne fastlægger regler om sanktioner ved overtrædelser af denne forordnings bestemmelser og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. De finder anvendelse fra den 15. december 2007.

2. Medlemsstaterne giver senest den 14. december 2007 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og om hvilke myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve reglerne, og de giver straks meddelelse om enhver efterfølgende ændring af disse regler.

3. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i denne forordning overholdes.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorismen, der er oprettet i henhold til direktiv 2005/60/EF, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, forudsat at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter den heri fastsatte procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i denne forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

KAPITEL VI

FRAVIGELSER

Artikel 17

Aftaler med lande eller territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå aftaler gennem nationale ordninger med et land eller et territorium, der ikke indgår i Fællesskabets område i overensstemmelse med traktatens artikel 299, som indeholder fravigelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Sådanne aftaler kan kun tillades, såfremt:

- a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat
- b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem

og

- c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.

2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indsender en ansøgning til Kommissionen og leverer alle nødvendige oplysninger.

Når Kommissionen har modtaget en ansøgning fra en medlemsstat, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til proceduren i denne artikel.

Hvis Kommissionen skønner, at den ikke har alle nødvendige oplysninger, kontakter den inden for to måneder efter at have modtaget ansøgningen den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.

Når Kommissionen har alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere ansøgningen, underretter den inden for en måned medlemsstaten herom og videresender ansøgningen til de andre medlemsstater.

3. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i stk. 2, fjerde afsnit, beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Under alle omstændigheder træffes den beslutning, der henvises i første afsnit, senest 18 måneder, efter at Kommissionen har modtaget ansøgningen.

Artikel 18

Pengeoverførsler til nonprofitorganisationer i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne kan fritage betalingsformidlere på eget territorium fra forpligtelserne i artikel 5, for så vidt angår pengeoverførsler til nonprofitorganisationer, der driver virksomhed til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller foreningsmæssige formål, såfremt disse organisationer er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller tilsyn ved en offentlig myndighed eller ved et selvregulerende organ anerkendt i national lov, og såfremt hver enkelt af disse pengeoverførsler ikke overstiger 150 EUR og udelukkende foretages inden for denne medlemsstats område.

2. Medlemsstater, der anvender denne artikel, meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har vedtaget med henblik på at anvende den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, herunder en liste over de organisationer, der er omfattet af fritagelsen, navnene på de fysiske personer, der har den endelige kontrol med organisationerne, og en anvisning om, hvordan listen ajourføres. Disse oplysninger stilles ligeledes til rådighed for de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

3. Den pågældende medlemsstat sender en ajourført liste over organisationer, der er omfattet af fritagelsen, til de betalingsformidlere, som opererer i medlemsstaten.

Artikel 19

Revisionsklausul

1. Kommissionen forelægger senest den 28. december 2011 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en fuldstændig økonomisk og juridisk vurdering af anvendelsen af denne forordning, om nødvendigt ledsaget af et forslag om ændring eller ophævelse heraf.

2. Rapporten indeholder navnlig en vurdering af:

- a) anvendelsen af artikel 3, hvad angår yderligere erfaringer vedrørende et eventuelt misbrug af elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2000/46/EF og andre nye betalingsmidler i forbindelse med hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Hvis der er risiko for et sådant misbrug, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning
- b) anvendelsen af artikel 13, hvad angår de tekniske begrænsninger, som kan umuliggøre, at samtlige oplysninger om betalinger overføres til modtagers betalingsformidler. Hvis det er muligt at overvinde sådanne tekniske begrænsninger i lyset af nye landvindinger på betalingsområdet og under hensyntagen til de tilhørende omkostninger for betalingsformidlerne, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, dog ikke før den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. november 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. Borrell Fontelles

På Rådets vegne

Formand

P. Lehtomäki

- 1) EUT C 336 af 31.12.2005, s. 109.
- 2) Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.11.2006.
- 3) EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1461/2006 (EUT L 272 af 3.10.2006, s. 11).
- 4) EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1508/2006 (EUT L 280 af 12.10.2006, s. 12).
- 5) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
- 6) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
- 7) EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.
- 8) EFT L 344 af 28.12.2001, s. 13.
- 9) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).